

си генералы; Боянъ началствоваше на войскѣ-тѣ си всегда самъ, запуская нѣколко пѣти Илирикѣ, Македоніѣ, Фракиѣ до самѣ-тѣ столицѣ, привзима градове и гы губи, надвиваше и му надвивахъ. Византійци-ти, които неможѣхъ да вдигнѣтъ връхъ, обрѣнахъся къмъ Франки-ты, на които посланници-ти достигнахъ въ Константинополь въ 591 год. заключихъ съязъ сръщу Българе-ты, които отъ това врѣмя трѣбваше да ся дръжѣтъ на двѣ страны, сръщу Франки-ты въ Германіѣ и сръщу Грѣци-ты.

Воеводы-ти Боянови ся бихъ съ успѣхъ съ Франки-ты, (596) и гы испобихъ въ Турингыѣ; и само за голѣмъ сумѣ пары ся врънахъ въ Унгаріѣ. А самъ повелитель-тѣ имъ продлѣжяваше войнѣ-тѣ съ Грѣци-ты, които най напоконъ му надвихъ на сбиваніе-то въ Темешкый Банатъ; въ послѣдній отъ тѣя боюве Боянъ загуби до 11,000 человекъ (600) убиты и ранены и троица сынове.

Нѣ съ това война-та ся не свърши; Боянъ съ новы силы прѣмипа въ Мизіѣ, и като ѣ опустоши, връна ся въ Влахыѣ. Маврикий прати новѣ войскѣ сръщу Българе-ты подѣ командѣ на брата-си. Той бѣ послѣденъ, нѣ безуспѣшенъ за Имперіѣ-тѣ военный връвежъ; зачѣо армія-та едвамъ достигна Дунава, възмѣтися и ся връна бѣжишкомъ въ столицѣ-тѣ, и нанесе конецъ както на царуваніе-то Маврикиево, така и на войнѣ-тѣ съ Българе-ты.

Фока, похититель-тѣ на престола, за да ся укрѣпи на него, прѣсече войнѣ-тѣ, като подписа всички-ты исканія на Бояна, който и самъ желаяше вече да даде отдѣхнованіе на народа.

Въ тѣѣ войнѣ ся отличихъ отъ Византійци-ты най много Генерали ти: Коменціоль и Прискъ; а отъ Българе-ты, тѣхный повелитель Боянъ и Радогастъ, князь на съязны-ты му Словене.

Императоръ Ираклій като нача войнѣ тѣ съ Персы ты (619), желаяше да ся не бои отъ Българе-ты за Европейскы-ты си владѣнія; затѣа ся помоли на прѣмника Бояновъ да ся види съ него лично въ градъ Иракліѣ. Условія-та обаче не ся пріяхъ отъ Българина, и сговори-ти ся свършихъ съ ка-